rechtmatigheid van het besluit te controleren en anderzijds om betrokkene de nodige gegevens te verschaffen ter vaststelling of het besluit op goede gronden werd genomen.

4. Vertraagde mededeling van een individueel besluit aan betrokkene kan niet tot nietigverklaring van het besluit leiden, aangezien de mededeling aan het besluit posterieur is en derhalve de inhoud ervan niet kan beïnvloeden.

5. Krachtens de artikelen 90 en 91 van het Statuut kan een ambtenaar tegen een besluit van het tot aanstelling bevoegd gezag alleen opkomen wanneer hij bij nietigverklaring van de omstreden handeling persoonlijk belang heeft.

   Een ambtenaar die, omdat hij aan de voorwaarden niet voldoet, niet voor benoeming in een vacature in aanmerking komt, heeft er geen rechtmatig belang bij de benoeming van een andere kandidaat te zien nietigverklaard.

In zaak 111/83,

S. PICCIOLO, ambtenaar van het Publikatiebureau van de Europese Gemeenschappen, bijgestaan en vertegenwoordigd door V. Biel, advocaat te Luxemburg, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van V. Biel voornoemd, Rue des Glacis 18 A,

verzoeker,

tegen

EUROPEES PARLEMENT, vertegenwoordigd door M. Peter, hoofd van de afdeling administratiefrechtelijke vraagstukken, als gemachtigde, bijgestaan door A. Bonn, advocaat te Luxemburg, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg te diens kantore, Côte d'Eich 22,

verweerder,

betreffende de nietigverklaring van het besluit waarbij verzoekers sollicitatie naar een post van hoofdadministrateur (loopbaan A 5-4) op het Europees Parlement is afgewezen, alsook van het besluit waarbij die post aan een ander werd toegewezen,

wijst

HET HOF VAN JUSTITIE (Tweede kamer),

samengesteld als volgt: K. Bahlmann, kamerpresident, P. Pescatore en O. Due, rechters,

advocaat-generaal: C. O. Lenz
griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur

het navolgende

ARREST

De feiten

De feiten, het procesverloop en de conclusiën, middelen en argumenten van partijen kunnen worden samengevat als volgt:

I — Feiten en procesverloop

1. Toen er op de afdeling Kas-boekhouding van het Directoraat-generaal Administratie, personeel en financiën van het Europees Parlement een post van hoofdadministrateur (loopbaan A 5-4) vacant was geworden, publiceerde het Parlement kennisgeving nr. 3599 van 10 mei 1982, volgens welke het Parlement door overplaatsing of bevordering, overeenkomstig artikel 29, lid 1, sub a, van het Statuut van de ambtenaren, tot aanwerving wenste over te gaan. Volgens deze kennisgeving moesten de sollicitaties uiterlijk op 25 mei 1982 zijn ingediend.

2. Op 18 mei 1982 deed het Parlement krachtens artikel 29, lid 1, sub a, van het Statuut voor dezelfde vacature een tweede kennisgeving, nr. PE/A/75, uitgaan naar de andere instellingen van de Gemeenschap, volgens welke er door overgang (transfer) in de vacature zou worden voorzien. Die kennisgeving was, wat de taken en vereisten betreft, letterlijk gelijkluidend aan kennisgeving nr. 3599:

„*Taak*

Ambtenaar die onder het gezag van de rekenplichtige, verantwoordelijk is voor alle taaksectoren van de diensten boekhouding, incasso en controle op de voorschotten.

Vereisten

...

— zeer goede kennis van boekhouden;

— ervaring met computerverwerking van boekhoudkundige gegevens;

...”

Volgens kennisgeving nr. PE/A/75, kon worden gesolliciteerd door ambtenaren van de instellingen

„— in de rang A 5 of A 4 van de loopbaan hoofdadministrateur (overplaatsing)

en

— door ambtenaren die bij afloop van de termijn voor de aanplakking der aankondiging voorzien, in de rang A 6 ten minste twee jaren salarisanciënniteit hadden (bevordering).”

De sollicitaties moesten uiterlijk op 3 juni 1982 worden ingediend.

3. Naar aanleiding van voormelde kennisgeving nr. 3599 kwam er één enkele sollicitatie binnen, te weten van een ambtenaar in de rang B 1 die de wens te kennen gaf aan een intern vergelijkend onderzoek deel te nemen. Het tot aanstelling bevoegd gezag achtte de voorzie-

ning in de vacature evenwel te spoedeisend om tot zulk een vergelijkend onderzoek over te gaan en legde bedoelde sollicitatie terzijde.

4. De kennisgeving van vacature nr. PE/A/75 gaf verzoeker, S. Picciolo, een voor bevordering in aanmerking komende ambtenaar in de rang A 6, werkzaam op het Publicatiebureau van de Europese Gemeenschappen te Luxemburg, aanleiding om, op 27 mei 1982, onder overlegging van een curriculum vitae, te solliciteren. Het curriculum gaf onder meer een beschrijving van verzoekers beroepservaring, en wel met name van de werkzaamheden door hem op het Publikatiebureau verricht op het gebied van begrotings-, handels- en analytisch boekhouden en de computerverwerking van gegevens. Het Parlement stelt naar aanleiding van kennisgeving nr. PE/A/75 alleen van verzoeker een sollicitatie te hebben ontvangen.

5. De secretaris-generaal van het Parlement besloot evenwel, ter voorziening in de hierbedoelde post, de in artikel 29, lid 2, van het Statuut voorziene aanwervingsprocedure te volgen. Bij brief van 28 mei 1982 werd aan de paritaire commissie een ontwerp-kennisgeving van aanwerving (nr. PE/5/S) voorgelegd, waarin met betrekking tot taken en vereisten in hoofdzaak de bewoordingen van kennisgeving nr. PE/A/75 werden overgenomen. Volgens genoemde brief moest de kennisgeving van vacature nr. PE/5/S in het Publikatieblad worden geplaatst, terwijl de secretaris-generaal zijn besluit zou hebben genomen „op grond van de zeer specifieke aspecten welke de post vertoonde".

6. In haar tot de secretaris-generaal gerichte brief van 28 juni 1982 verklaarde de Commissie het volgen van de procedure van artikel 29, lid 2, van het Statuut door de specifieke aard van de betrokken post gerechtvaardigd te achten, behoudens dat er volgens de Commissie bepaalde maatregelen moesten worden genomen om, onder meer door aankondiging der vacature in het Publikatieblad, er de nodige bekendheid aan te geven.

7. De secretaris-generaal deed de directeur-generaal Administratie, personeel en financiën op 1 juli 1982 de tekst van het beraad van de paritaire commissie toekomen, erop wijzende dat er aan de „zeer interessante suggesties van de paritaire commissie betreffende de aan de vacature te geven bekendheid" geen gevolg kon worden gegeven „vanwege de urgentie en het belang" dat met bedoelde aanwerving gemoeid was.

8. Bij besluit van de voorzitter van het Parlement de dato 6 augustus 1982 werd D. Young per 1 augustus 1982 op proef in de vacature benoemd, en wel in de rang A 5, salaristrap 3. Blijkens de considerans was tot deze benoeming besloten.

„— gezien verordening (EEG, Euratom, EGKS) nr. 259/68 van de Raad van 29 februari 1968 tot vaststelling van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen en de regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van deze Gemeenschappen, en wel met name gezien Titel III, hoofdstuk 1, dier verordening;

— gezien het besluit van het bureau van 12 december 1962 tot aanwijzing van het tot aanstelling bevoegd gezag;

— gezien de kennisgeving van vacature nr. 3599 (post nr. IV/A/1213);

— gezien de uitkomsten van het vergelijkend onderzoek;

— op voorstel van de secretaris-generaal."

9. Toen verzoeker na zijn sollicitatie niets hoorde, richtte hij zich op 5 juni 1982 per brief tot de voorzitter van het Parlement, met verzoek zijn sollicitatie in onderzoek te nemen. Bij brief van de directeur Personeel en Sociale Zaken de dato 19 augustus 1982 werd hem geantwoord dat de keus van de directie Financiën en Informatica op een ander was gevallen, waaraan het volgende werd toegevoegd:

„De betrokken dienst heeft gemeend dat uw opleiding en uw beroepservaring niet aan de vereisten, zoals die in de kennisgeving zijn vermeld, voldoen, hetgeen met name geldt voor de ervaring met computerverwerking van boekhoudkundige gegevens.

Waar de automatisering op het Europees Parlement zich reeds in een vergevorderd stadium bevindt en zich in de naaste toekomst belangrijk zal uitbreiden, is deze ervaring voor benoeming op bedoelde post onontbeerlijk."

10. Op 22 juli 1982 richtte het personeelscomité zich tot de voorzitter van het Europees Parlement naar aanleiding van bepaalde feiten die zich op de kasafdeling hadden voorgedaan, en welk met name in verband met de omstandigheden waaronder de post waarnaar verzoeker gesolliciteerd had, was vervuld. De voorzitter antwoordde op 13 september 1982; volgens dit antwoord was er op 5 juli een voorstel aan Young gedaan.

11. In een ongedateerde brief die op 18 november 1982 bij het Parlement is ingekomen, wendde verzoeker zich tot het tot aanstelling bevoegd gezag met een klacht als bedoeld in artikel 90, lid 2, van het Statuut.

12. Toen zijn klacht onbeantwoord bleef, stelde verzoeker op 15 juni 1983 het onderhavige beroep in.

13. Op rapport van de rechter-rapporteur en de advocaat-generaal gehoord, besloot het Hof (Tweede kamer) tot de mondelinge behandeling over te gaan, met uitnodiging aan het Parlement de hierna onder IV weergegeven vragen te beantwoorden.

II — Conclusies van partijen

1. *Verzoeker* concludeert dat het den Hove behage:

— het beroep ontvankelijk te verklaren;

— het gegrond te verklaren en, mitsdien, de afwijzing van verzoekers sollicitatie nietig te verklaren;

— te verstaan dat de benoeming van de heer Young, getoetst aan artikel 29, lid 2, van het Statuut, onrechtmatig is; mitsdien: die benoeming nietig te verklaren;

— in ieder geval het Europees Parlement in de kosten van het geding te verwijzen.

2. Het *Europees Parlement* concludeert dat het den Hove behage:

— het beroep niet-ontvankelijk en ongegrond te verklaren;

— het mitsdien te verwerpen;

— ten aanzien van de kosten overeenkomstig het Statuut uitspraak te doen.

III — Middelen en argumenten van partijen

A — De ontvankelijkheid

1. Het *Europees Parlement* betoogt dat het tot aanstelling bevoegd gezag geen kennelijke beoordelingsfout heeft begaan, toen het verzoekers sollicitatie af-

wees. Aan het feit dat er een ander is benoemd, zijn voor verzoekers positie geen gevolgen verbonden, zodat die benoeming niet als een verzoeker mogelijkerwijs bezwarende handeling is te beschouwen. In zijn tot nietigverklaring van Youngs benoeming strekkende vordering kan verzoeker derhalve, bij gebreke van procesbelang, niet worden ontvangen.

2. *Verzoeker* betwist dat hij, zelfs bij verwerping van zijn conclusie tot nietigverklaring van de afwijzing van zijn sollicitatie, in zijn conclusie tot nietigverklaring van Youngs benoeming niet zou kunnen worden ontvangen: fraude en zelfs een simpele administratieve vergissing, bij de benoeming van een ander begaan, raakt zijn rechtspositie rechtstreeks; zolang het niet tot een benoeming komt, mag hij de gerechtvaardigde hoop koesteren op de post te worden benoemd.

B — Ten gronde

1. De afwijzing van verzoekers sollicitatie

a) Verzoekers redenering

Verzoeker betoogt dat de afwijzing van zijn sollicitatie bij brief van het tot aanstelling bevoegd gezag de dato 20 augustus 1982 niet voldoende met redenen omkleed is.

In de eerste plaats zou de administratie hebben geoordeeld zonder tot verificatie te zijn overgegaan en zelfs zonder contact met verzoeker te hebben opgenomen. Als het tot aanstelling bevoegd gezag beweert dat zijn sollicitatie niet aan de in de kennisgeving gestelde eisen voldeed, is dat een slag in de lucht.

In de tweede plaats zou de niet-benoemde kandidaat aan de redengeving moeten kunnen aflezen waarom hij mogelijkerwijs werd gepasseerd, terwijl die redengeving hem, behalve van de objectieve feiten, met name ook in kennis moet stellen van de beoordelingscriteria die bij de selectie zijn aangelegd. Als het tot aanstelling bevoegd gezag alleen maar zegt dat aan de voorwaarden niet was voldaan, houdt dat geen voldoende redengeving in. Verzoeker verwijst te dezen naar het arrest, door het Hof op 30 november 1978 gewezen in de zaken 4/78 en andere (Salerno en anderen t. Commissie, Jurispr. 1978, blz. 2403).

Tenslotte moet de redengeving gelijktijdig met het besluit tot afwijzing worden verstrekt. Verzoeker is echter pas veel later, nadat hij was blijven aandringen, geïnformeerd, en wel vijftig dagen nadat de post aan Young was aangeboden.

Voorts zou de redengeving, als daarvan al mag worden gesproken, in ieder geval onjuist en met de feiten in strijd zijn. Een ieder weet dat verzoeker op het gebied van de computerverwerking van gegevens over een zeer grote kennis beschikt; zijn tegenwoordige post brengt zelf computerverwerking van boekhoudkundige gegevens van het Parlement mede.

Bovendien zou het vertrouwen dat verzoeker in het tot aanstelling bevoegd gezag mocht stellen, ernstig zijn geschokt en beschaamd. Volgens verzoeker heeft iedere sollicitant er recht op dat zijn sollicitatie terdege wordt onderzocht. In casu lijkt het er niet op.

Tenslotte zou de administratie zich niet hebben gedragen naar het beginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk de gezamenlijke gegevens die aan een besluit ten grondslag liggen, in aanmerking moeten worden genomen, wil het dienst-

belang de er in artikel 7 van het Statuut aan toegedachte prioriteit krijgen. Maar de spoed die bij de keuze van Young is betracht, stond aan een serieuze screening der kandidaten in de weg. Dit was geen goede administratie, het was broddelwerk.

b) De redenering van het Europees Parlement

Het Parlement betoogt dat aan de afwijzing van verzoekers sollicitatie een passende en genoegzame redengeving ten grondslag ligt. Om te beginnen heeft de administratie op grondslag van verzoekers sollicitatie en de overgelegde stukken, waaronder zijn curriculum vitae, zeer wel kunnen nagaan — en is in feite ook nagegaan — aan welke eisen verzoeker voldeed. Met de kandidaat opgenomen contact bracht geen nuttige nadere of aanvullende gegevens.

In de tweede plaats heeft de administratie de niet-benoemde kandidaat niet alleen op passende wijze in kennis gesteld van het feit dat hij niet zou worden benoemd, doch ook van de redenen waardoor het tot aanstelling bevoegd gezag, gezien de gegevens en de behoeften waaraan door de te vervullen post moest worden voldaan, zich had laten leiden.

Tenslotte zou verzoeker in het middel volgens hetwelk de afwijzing van zijn sollicitatie hem te laat zou zijn medegedeeld, niet kunnen worden ontvangen omdat hij zich daarvan in het introductieve request niet heeft bediend. Het middel zou ook ten principale moeten worden verworpen, immers blijkens de gegevens was verzoeker niet te laat geïnformeerd. Zelfs al mocht er enige tijd zijn verstreken, dan nog zou dat verzoeker niet hebben bezwaard.

Voorts wijst verzoeker weliswaar met nadruk op zijn goede kennis van de computerverwerking van boekhoudkundige gegevens, maar hij geeft anderzijds zelf toe dat de administratie daarover heeft te oordelen, zoals zij in casu ook heeft gedaan.

Tenslotte betoogt het Parlement dat de middelen waarvan verzoeker zich met betrekking tot miskenning van het gewettigd vertrouwen en schending van het beginsel van behoorlijk bestuur bedient, inhoudelijk overeenkomen met verzoekers overige middelen. Het Parlement verwijst te dien aanzien naar zijn hiervoor reeds weergegeven betoog.

2. De benoeming — Young

a) De redenering van verzoeker

Verzoeker wijst erop dat er volgens artikel 29, lid 2, van het Statuut voor de aanwerving van ambtenaren anders dan in de rangen A 1 en A 2, slechts „in buitengewone gevallen", waarin het moet gaan om „ambten waarvoor bijzondere kundigheden vereist zijn", een andere procedure kan worden gevolgd dan die van het vergelijkend onderzoek. Maar geen van beide laatstgenoemde voorwaarden is in casu vervuld. Enerzijds heeft het Parlement niet uiteengezet waarom er in casu op de normale aanwerving een uitzondering zou moeten worden gemaakt; onverwijlde spoed levert op zichzelf nog niet een „buitengewoon geval", als in het Statuut bedoeld, op. Bovendien waren er maar weinig sollicitanten, zodat de jury op korte termijn haar keus kon bepalen. En als het om de computerverwerking van boekhoudkundige gegevens gaat, heeft men niet met bijzondere kundigheden te maken, maar met een voor iedere normaal begaafde student openstaande hogere beroepsopleiding. Voorts zou er aan artikel 29, lid 2, dat een oplossing voor uitzonderingsgevallen aan de hand doet, een restrictieve toepassing en uitlegging moeten worden gegeven.

Ofschoon het tot aanstelling bevoegd gezag over ruime discretionaire bevoegdheden beschikt, heeft het, voor toepassing van artikel 29, lid 2, opterend, daarvoor wel degelijk redenen aan te dragen, zodat het Hof de rechtmatigheid van die keuze kan controleren. Maar het tot aanstelling bevoegd gezag heeft zich naar die eis allerminst gedragen.

Tenslotte zij opgemerkt dat de paritaire commissie weliswaar in formele zin het volgen van de in artikel 29, lid 2, omschreven procedure heeft aanvaard, maar die aanvaarding afhankelijk heeft gesteld van een aantal voorwaarden, de aan deze wijze van aanwerving te geven bekendheid betreffende, waaraan het tot aanstelling bevoegd gezag zich niet heeft gehouden. Tijdens de gedachtenwisseling — en uitwisseling van nota's — die te dezen heeft plaatsgevonden, heeft het tot aanstelling bevoegd gezag de gestelde spoedeisendheid niet ter sprake gebracht.

b) De redenering van het Europees Parlement

Het Parlement meent dat verzoeker in zijn middel, strekkende tot nietigverklaring op grond dat de voorwaarden voor toepassing van artikel 29, lid 2, van het Statuut niet vervuld zouden zijn geweest, niet kan worden ontvangen. Het ligt volgens het Parlement op de weg van de administratie zich over de vraag of die voorwaarden vervuld zijn, uit te spreken, en met name heeft het Parlement te beoordelen of er, wat de voorzieningsprocedure betreft, van een „buitengewoon geval" kan worden gesproken en of er voor de vervulling der vacature „bijzondere kundigheden" vereist zijn. 's Hofs rechtscontrole betreft in dit geval — evenals in andere gevallen waarin er aan de administratie discretionaire bevoegdheden zijn ingeruimd — de rechtmatigheid der gevolgde procedure, id est de vraag of er wegen zijn bewandeld en middelen zijn gebezigd die in statutaire zin als regulier zijn te beschouwen. Maar de te dezen toepasselijke statutaire voorschriften, te weten die van artikel 29, lid 2, zijn correct toegepast. De te dezen vereiste „bijzondere kundigheden" zijn in de achtereenvolgens gedane kennisgevingen omschreven. Voor het overige verwijst het Parlement met name naar de arresten, door het Hof op 26 mei 1971 onderscheidenlijk 29 oktober 1975 gewezen in de zaken 45 en 49/70 (Bode t. Commissie, Jurispr. 1971, blz. 465) en in de zaken 81-88/74 (Marenco en anderen t. Commissie, Jurispr. 1975, blz. 1247).

Het Parlement acht verzoekers middel ook ongegrond: het Parlement mocht het er voor houden dat de geautomatiseerde verwerking van gegevens vooralsnog bijzondere kundigheden verlangt, zodat de aanwervingsprocedure van artikel 29, lid 2, van het Statuut mocht worden gevolgd. Weliswaar wordt het geautomatiseerde boekhouden aan bepaalde universiteiten onderwezen, maar dat wil geenszins zeggen dat er onder het EEG-personeel en onder degenen die mogelijkerwijs aan een algemeen vergelijkend onderzoek zullen deelnemen, zoveel te dezen geschoolden rondlopen dat de verlangde kundigheden niet langer als bijzondere kundigheden zijn te beschouwen. Het Parlement wijst er in dit verband op dat er in casu van de zijde van de ambtenaren der instellingen — naar aanleiding van kennisgevingen nrs. 3599 en PE/A/75 — maar twee sollicitaties zijn binnengekomen.

Tenslotte betoogt het Parlement dat de paritaire commissie in haar advies wel degelijk tot de conclusie is gekomen dat de procedure van artikel 29, lid 2, gezien de bijzondere aard van de te vervullen post, gerechtvaardigd was te achten. Volgens het Parlement worden de uitvoeringsvoorwaarden van zulk een bijzondere procedure door de administratie

vastgesteld. In voormeld arrest van 29 oktober 1975 heeft het Hof met zoveel woorden overwogen dat „de toepassing van artikel 29, lid 2, niet afhankelijk is van enige publikatievoorwaarde, doch alleen van de vraag of het gaat om de aanwerving ... [voor] ambten waarvoor bijzondere kundigheden zijn vereist." Een publikatie als hierbedoeld is bij de andere instellingen van de Gemeenschap al evenmin gebruikelijk. Verzoeker mag er zich dan ook niet over beklagen dat die publiciteit achterwege is gebleven.

IV — Door het Hof gestelde vragen

Het Hof heeft het Parlement verzocht zich vóór 20 februari 1984 schriftelijk te verklaren met betrekking tot de navolgende punten:

1. Op grond waarvan heeft het Parlement gemeend dat verzoeker, ondanks de gegevens, verstrekt in het bij zijn sollicitatie gevoegde curriculum vitae, niet voldeed aan de voorwaarden in kennisgeving nr. PE/A/75 gesteld?

2. Wanneer, op welke wijze en om welke redenen heeft het Parlement besloten de in artikel 29, lid 2, van het Statuut omschreven aanwervingsprocedure te volgen?

3. Is de kennisgeving van aanwerving, waarvan het ontwerp aan de paritaire commissie is voorgelegd, formeel vastgesteld? Eventueel: a) in welke vorm; b) is er met betrekking tot — die kennisgeving enigerlei publikatie verschenen?

4. Heeft de benoemde kandidaat zelf gesolliciteerd? Waren er tijdens de procedure van artikel 29, lid 2, meer sollicitanten? Is verzoekers sollicitatie tijdens die procedure in aanmerking genomen en, zo ja, door wie en hoe heeft de selectie plaatsgevonden?

5. Waarom is er in de considerans van het benoemingsbesluit van 6 augustus 1982 naar kennisgeving van — interne — vacature nr. 3599 verwezen, en niet naar het besluit de in artikel 29, lid 2, omschreven procedure te volgen?

Bij brief van 17 februari 1984 heeft het Parlement de door het Hof gestelde vragen beantwoord. Het Parlement wijst er met name op dat de afdeling Kas-boekhouding, toen er in de door verzoeker geambieerde post van hoofdadministrateur, die de inzet van dit geding vormt, moest worden voorzien, zich gesteld zag voor bepaalde problemen, het personeelsbeleid en de materiële organisatie betreffende. Zo waren er door verschillende wijzigingen aan de hierbedoelde afdeling twee bekwame medewerkers, die met verantwoordelijk werk belast geweest waren, komen te ontvallen; er moest dus ten spoedigste in de vacature worden voorzien. En pas kort tevoren had de Rekenkamer zich in een speciaal rapport zeer afkeurend uitgelaten over het werk van de afdeling Kas-boekhouding en zelfs een tuchtprocedure tegen bepaalde aan de afdeling verbonden ambtenaren voorgesteld, met uitnodiging aan het tot aanstelling bevoegd gezag het werk der afdeling na te gaan en te reorganiseren. Gezien die ernstige problemen, het personeelsbeleid en de materiële organisatie betreffende, was de procedure ter voorziening in de vacature van bijzonder belang. Het tot aanstelling bevoegd gezag moest dus wel alle door het Statuut geboden mogelijkheden onderzoeken.

Voorts heeft het Parlement naar aanleiding van de vijf door het Hof gestelde vragen, het volgende opgemerkt:

1. Op grond van de gegevens, door verzoeker zelf in zijn curriculum vitae verstrekt, heeft het voor de hierbedoelde aanwerving gevormde selectiecomité gemeend dat hij aan het in de kennisgeving gestelde wezenlijke vereiste van „ervaring met computerverwerking van boekhoudkundige gegevens" niet voldeed. Ook al kon uit het curriculum vitae de beschikking over enige kennis van boekhouden worden afgeleid, die kennis was niet te beschouwen als de in de kennisgeving der vacature bedoelde zeer goede kennis.

De ervaring, door de heer Picciolo op het publikatiebureau, waar hij met de ontvangsten belast was, opgedaan, is onvoldoende bevonden: op het Europees Parlement is een ambtenaar in de rang B1 met zulke taken belast.

2. Zodra de hierbedoelde post van hoofdadministrateur vacant werd, heeft het tot aanstelling bevoegd gezag, gezien de hiervoor vermelde moeilijkheden, de mogelijkheid van twee aanwervingsprocedures — de gewone procedure van artikel 29, lid 1, én de buitengewone procedure van lid 2 — overwogen. Het tot aanstelling bevoegd gezag achtte, wat laatstbedoelde procedure betreft, de statutaire voorwaarden vervuld. De op de post te benoemen ambtenaar diende over bijzondere kundigheden te beschikken. alsook over bijzondere kennis — en ervaring op een zeer speciaal gebied. Voorts mocht het er, gezien de bijzondere aard der vacature, voor worden gehouden dat er van een „buitengewoon geval" in de zin van lid 2 sprake was, zodat de administratie heeft gemeend lid 2 te moeten toepassen. Het tot aanstelling bevoegd gezag heeft niettemin ook de mogelijkheid van aanwerving volgens artikel 29, lid 1, van het Statuut willen uitputten en kandidaten die aan de eisen voldeden, uitgenodigd te solliciteren.

3. a) Na de problemen te hebben besproken en tot de slotsom te zijn gekomen dat de procedure van artikel 29, lid 2, van het Statuut niet slechts kon, doch moest worden gevolgd, heeft het bevoegde gezagsorgaan, te weten de secretaris-generaal, die procedure geopend door bij de paritaire commissie het ontwerp van een kennisgeving van aanwerving (nr. PE/5/S) in te dienen. Na het advies van de paritaire commissie te hebben ingewonnen, heeft de secretaris-generaal bij nota van 1 juli 1982 besloten de in de kennisgeving bedoelde procedure te volgen, zonder overneming van de suggesties der paritaire commissie betreffende de aan de procedure te geven bekendheid.

b) In zijn nota legde de secretaris-generaal de nadruk op de te betrachten spoed en op het belang der aanwerving, die zijns inziens aan een publikatie als bedoeld in de weg stonden. In deze sobere bewoordingen werd op de hiervoor geschetste problematiek gewezen.

Publikaties, de kennisgeving der aanwerving betreffende, zijn dan ook achterwege gebleven.

4. a) De benoemde kandidaat heeft zelf gesolliciteerd.

b) In het kader van de procedure van artikel 29, lid 2, zijn ook andere sollicitaties onderzocht.

c) Aangezien de procedure, op grondslag van kennisgeving van vacature nr. PE/A/75 gevolgd en de procedure, krachtens artikel 29, lid 2, op basis van kennisgeving van aanwerving nr. PE/5/S gevolgd, elkander vanaf een bepaald ogenblik overlapten, is verzoekers sollicitatie tegelijk met de sollicitaties die in het kader van de procedure van artikel 29, lid 2, waren binnengekomen, onderzocht en in aanmerking genomen.

d) Er is door een informeel selectiecomité geselecteerd. Dat comité heeft eerst de dossiers der sollicitanten bestudeerd. Op grondslag daarvan is vervolgens nagegaan of er aanleiding bestond de kandidaten voor een onderzoek te ontbieden. Ten aanzien van Picciolo heeft het comité op grond van de hiervoor weergegeven overwegingen (antwoord op 's Hofs eerste vraag) gemeend dat een bespreking met de kandidaat geen nieuwe, voor de beoordeling belangrijke elementen zou opleveren.

5. Het is bij de instelling vrij gebruikelijk in benoemingsbesluiten te refereren aan de eerste kennisgeving waarin de post vacant verklaard is.

Die praktijk is te wraken, vooral wanneer het tot aanstelling bevoegd gezag, als in casu, vervolgens de bijzondere procedure van artikel 29, lid 2, volgt en in verband daarmede een bijzondere kennisgeving van aanwerving opstelt.

V — Mondelinge behandeling

Ter terechtzitting van 15 maart 1984 zijn mondelinge opmerkingen gemaakt door verzoeker Picciolo, vertegenwoordigd door de advocaat V. Biel, en door het Europees Parlement, vertegenwoordigd door de advocaat A. Bonn.

De advocaat-generaal heeft ter terechtzitting van 12 april 1984 zijn conclusie genomen.

In rechte

1 Bij op 15 juni 1983 ter griffie van het Hof ingediend verzoekschrift heeft S. Picciolo, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, beroep ingesteld tot nietigverklaring van twee besluiten, waarbij het Europees Parlement onderscheidenlijk verzoekers sollicitatie naar een post van hoofdadministrateur heeft afgewezen en, krachtens artikel 29, tweede lid, van het Statuut van de ambtenaren, een ander heeft benoemd.

2 Blijkens het dossier was de post van hoofdadministrateur (loopbaan A 5-4) op de afdeling Kas-boekhouding van het Directoraat-generaal Administratie,

personeel en financiën van het Europees Parlement (hierna te noemen: het Parlement) vacant geworden, waarna het Parlement kennisgeving van vacature nr. 3599 van 10 mei 1982 deed verschijnen, waarbij de procedure ter voorziening in die post langs de weg van overplaatsing of bevordering — overeenkomstig artikel 29, lid 1, sub a, van het Statuut — werd geopend. Wat de ter vervullen taken en de gestelde vereisten betreft, bleek uit de kennisgeving dat de ambtenaar in kwestie, onder het gezag van de rekenplichtige, verantwoordelijk zou zijn voor alle taaksectoren van de diensten boekhouding, incasso en controle op de voorschotten, terwijl hij onder meer over zeer goede kennis van boekhouden en over ervaring met computerverwerking van boekhoudkundige gegevens moest beschikken.

3 Zonder evenwel de dag af te wachten waarop de sollicitaties moesten zijn ingediend, deed het Parlement op 18 mei 1982 de andere instellingen van de Gemeenschappen, met toepassing van artikel 29, lid 1, sub c, van het Statuut, een tweede kennisgeving betreffende deze vacature, genummerd PE/A/75, toekomen, opdat in dezelfde post door „overgang" van instelling naar instelling zou worden voorzien. Deze laatste kennisgeving was, wat taken en vereisten betreft, letterlijk gelijkluidend aan voormelde kennisgeving nr. 3599.

4 De termijn voor indiening der in kennisgeving nr. PE/A/75 bedoelde sollicitaties, liep op 3 juni 1982 af. Maar bij brief van 28 mei 1982 deed de secretaris-generaal van het Parlement de paritaire commissie weten dat hij in de zeer bijzondere aard van de post aanleiding had gevonden tot toepassing van artikel 29, lid 2, van het Statuut. Vervolgens deed hij die commissie een ontwerp-kennisgeving van aanwerving (nr. PE/5/S) toekomen, waarin de tekst der eerdere kennisgevingen, wat taken en vereisten betreft, wederom in hoofdzaak werd overgenomen.

5 Bij brief van 28 juni 1982 verklaarde de paritaire commissie de toepassing van artikel 29, lid 2, van het Statuut in casu gerechtvaardigd te achten, zij het dat er bepaalde maatregelen zouden moeten worden genomen om aan de vacature meer bekendheid te geven, en een dier maatregelen zou plaatsing in het Publikatieblad zijn. Zulk een publikatie heeft niet plaatsgevonden.

6 Naar aanleiding van de beide eerste kennisgevingen der vacature, nrs. 3599 en PE/A/75, is er slechts door twee kandidaten gesolliciteerd. In kennisgeving nr. 3599 vond slechts één ambtenaar — in de rang B 1 — aanleiding te solliciteren, waarbij hij uitdrukking gaf aan de wens aan een intern vergelijkend onderzoek deel te nemen. Aankondiging nr. PE/A/75 leverde slechts één sollicitatie op, te weten de sollicitatie die op 27 mei 1982 door verzoeker, een op het Publikatiebureau van de Europese Gemeenschappen te Luxemburg werkzame (voor bevordering in aanmerking komende) ambtenaar in de rang A 6, werd ingediend. Verzoeker had aan zijn sollicitatie een curriculum vitae toegevoegd, met onder meer een vrij gedetailleerde beschrijving van de beroepservaring die hij vóór indiensttreding bij de Gemeenschappen had opgedaan, alsook van hetgeen hij op het Publikatiebureau op het terrein van begrotings-, handels- en analytisch boekhouden te doen had. Voor zijn op het terrein van de automatische verwerking van gegevens gelegen werkzaamheden wees verzoeker met name op zijn medewerking aan de uitvoering van het „SAGAP-2"-systeem.

7 Verzoeker, die van het verloop van de aanwervingsprocedure niet op de hoogte werd gesteld, richtte zich bij brief van 5 juni 1982 tot de voorzitter van het Parlement met het verzoek zijn sollicitatie in onderzoek te nemen. Bij brief van 20 augustus 1982 antwoordde het Parlement dat de keus van de directeur Financiën en Informatica op een ander was gevallen:

„De betrokken dienst heeft gemeend dat uw opleiding en uw beroepservaring niet aan de vereisten, zoals die in de kennisgeving zijn vermeld, voldoen, hetgeen met name geldt voor de ervaring met computerverwerking van boekhoudkundige gegevens.

Waar de automatisering op het Europees Parlement zich reeds in een vergevorderd stadium bevindt en zich in de naaste toekomst belangrijk zal uitbreiden, is deze ervaring voor benoeming op bedoelde post onontbeerlijk."

8 De post blijkt in feite reeds op 5 juli 1982 — volgens de procedure van artikel 29, lid 2, van het Statuut — aan een andere sollicitant te zijn aangeboden. Bij besluit van de voorzitter van het Parlement de dato 6 augustus 1982 is die kandidaat per 1 augustus 1982 in de rang A 5 als ambtenaar op proef in de vacature benoemd.

9 Op 18 november 1982 diende verzoeker over de besluiten tot afwijzing van zijn sollicitatie onderscheidenlijk tot benoeming van een andere kandidaat, een klacht in. De klacht bleef onbeantwoord, waarop hij het onderhavige beroep heeft ingesteld.

Het verzoek om nietigverklaring van het besluit tot afwijzing van verzoekers sollicitatie

10 In de eerste plaats betoogt verzoeker dat de administratie, toen zij zijn sollicitatie afwees, heeft geoordeeld zonder tot verificatie te zijn overgegaan en zelfs zonder contact met hem te hebben opgenomen. Iedere kandidaat zou er recht op hebben dat zijn sollicitatie terdege wordt onderzocht. In casu heeft het daarvan zelfs niet de schijn gehad; de snelheid der selectie zou aan een serieuze bestudering van de sollicitaties in de weg hebben gestaan. Daarmede zou het vertrouwen dat verzoeker in het tot aanstelling bevoegd gezag mocht koesteren, ernstig zijn geschokt en beschaamd. Het tot aanstelling bevoegd gezag zou het beginsel van behoorlijk bestuur hebben geschonden, terwijl de stelling dat verzoeker niet aan de vereisten van de kennisgeving der vacature voldeed, een slag in de lucht zou zijn.

11 Volgens het Parlement heeft de administratie op grondslag van verzoekers sollicitatie en de overgelegde stukken, waaronder zijn curriculum vitae, zeer wel kunnen beoordelen — en in feite ook beoordeeld — of hij aan de eisen voldeed. Het opnemen van contact met verzoeker zou geen nieuwe of aanvullende, voor de beoordeling belangrijke gegevens hebben opgeleverd.

12 In antwoord op de door het Hof gestelde vragen heeft het Parlement nader verklaard dat verzoekers sollicitatie, mét de sollicitaties die in het kader van de procedure van artikel 29, lid 2, van het Statuut waren ingediend, is onderzocht. Er zou zijn geselecteerd door een informeel selectiecomité, dat eerst de dossiers der kandidaten heeft onderzocht. Op grondslag van dat onderzoek zou het comité hebben beslist of de kandidaten al dan niet voor een onderhoud zouden worden opgeroepen. Ten aanzien van verzoeker zou het comité hebben gemeend dat hij aan het wezenlijk vereiste van „ervaring met computerverwerking van boekhoudkundige gegevens" niet voldeed en dat een onderhoud met de kandidaat geen nadere, voor de beoordeling belangrijke gegevens zou opleveren.

13 Er zij in dit verband op gewezen dat het tijdens een aanwervings- of overgangsprocedure op de weg van de betrokken kandidaat ligt alle nuttige gegevens en inlichtingen over te leggen welke het tot aanstelling bevoegd gezag in staat stellen na te gaan of betrokkene aan de in de kennisgeving der vacature gestelde eisen voldoet. Alleen bedoeld gezag casu quo het selectiecomité heeft te beoordelen of er bij de kandidaten nadere gegevens moeten worden ingewonnen. In casu heeft verzoeker niet eens aangegeven welke zijns inziens nuttige of nodige inlichtingen de in het curriculum vitae reeds vermelde gegevens en de bij het selectiecomité reeds bekende gegevens betreffende de aard der werkzaamheden, door hem op zijn dienst verricht, zouden kunnen aanvullen. En omdat verzoeker geenszins heeft aangetoond dat zijn sollicitatie tijdens de aanwervingsprocedure niet ernstig in overweging is genomen, dient te worden vastgesteld dat aan verzoekers eerste middel iedere grondslag ontbreekt.

14 In de tweede plaats betoogt verzoeker dat de redengeving van de afwijzing van zijn sollicitatie — volgens welke zijn opleiding en beroepservaring niet aan de gestelde eisen zouden voldoen — in ieder geval onjuist is: een ieder zou weten dat hij over grote kennis op het gebied van de geautomatiseerde verwerking van gegevens beschikt en dat hij, op zijn tegenwoordige post bij de Commissie, zelfs bemoeienis heeft met de computerverwerking van gegevens, de boekhouding van het Parlement betreffende.

15 In zijn tijdens de schriftelijke procedure overgelegde memories heeft het Parlement alleen maar betoogd dat de kennis waarover verzoeker beschikt, door het tot aanstelling bevoegd gezag en geenszins door de sollicitant zelf moeten worden beoordeeld. In antwoord op door het Hof gestelde vragen heeft het Parlement evenwel nader verklaard dat het selectiecomité het er, op grondslag van verzoekers curriculum vitae, voor heeft gehouden dat de kandidaat niet aan de wezenlijke voorwaarde van „ervaring met computerverwerking van boekhoudkundige gegevens" voldeed. De ervaring, door verzoeker op zijn tegenwoordige post opgedaan zou onvoldoende zijn geacht; dergelijke taken zouden op het Parlement aan een personeelslid in de rang B 1 zijn toevertrouwd. Het SAGAP-2-systeem, dat in verzoekers curriculum vitae ter sprake komt, zou slechts de automatisering van de adressen betreffen, en dus niet voldoen aan de eisen, met het oog op de te vervullen vacature gesteld. Verzoeker heeft een en ander niet betwist.

16 Volgens 's Hofs vaste jurisprudentie heeft het tot aanstelling bevoegd gezag te beoordelen of een kandidaat voldoet aan de voorwaarden, in de kennisgeving der vacature gesteld, en die beoordeling zou slechts in geval van kennelijke dwaling kunnen worden aangevochten.

17 Blijkens de nadere inlichtingen, door het Parlement verstrekt met betrekking tot de vraag of verzoeker, wat zijn ervaring op het terrein van de computerverwerking van boekhoudkundige gegevens betreft, aan de te dezen gestelde vereisten voldeed, heeft het Parlement geen beoordelingsfout en a fortiori geen kennelijke dwaling begaan, toen het aannam dat verzoeker aan de voorwaarden, te dezen in de kennisgeving der vacature gesteld, niet voldeed. Het tweede middel van verzoeker moet derhalve worden verworpen.

18 Verzoeker betoogt voorts dat de afwijzing van zijn sollicitatie onvoldoende met redenen omkleed is. De niet-benoemde kandidaat zou aan de redengeving moeten kunnen aflezen waarom hij mogelijkerwijze niet werd benoemd, terwijl hem daarin ook de objectieve gegevens waarvan bij de selectie werd uitgegaan, zouden moeten worden medegedeeld. De onderhavige redengeving zou evenwel tot een verwijzing naar de beweerdelijk niet-vervulde voorwaarde beperkt zijn gebleven.

19 Het Parlement acht de redengeving van de afwijzing van verzoekers sollicitatie passend en toereikend. De administratie zou verzoeker niet alleen hebben doen weten dat de keus niet op hem was gevallen, doch hem ook in kennis hebben gesteld van de redenen waardoor de administratie zich, gezien de gegevens en de behoeften waarin door de te vervullen post moest worden voorzien, bij haar besluit had laten leiden.

20 Te dezen zij herinnerd aan 's Hofs vaste rechtspraak, volgens welke een voor betrokkene bezwarend besluit moet worden gemotiveerd om enerzijds het Hof in staat te stellen de rechtmatigheid van het besluit te controleren en anderzijds om betrokkene de nodige gegevens te verschaffen ter vaststelling of het besluit op goede gronden werd genomen.

21 In casu heeft het Parlement verzoeker doen weten dat hij niet aan de voorwaarde van ervaring met computerverwerking van boekhoudkundige gege-

vens voldeed. Het Parlement heeft hem voorts verklaard waarom die ervaring voor benoeming op de omstreden post onmisbaar moest worden geacht, doch niet ook vermeld waarom verzoeker met zijn in de sollicitatie vermelde ervaring aan die eis niet zou voldoen.

22 Het is niet uitgesloten te achten dat deze redengeving bij verzoeker twijfel aan de gegrondheid der afwijzing heeft kunnen wekken. Evenwel is het Hof door de aanvullende verklaringen, door het Parlement in antwoord op de door het Hof gestelde vragen gegeven, in staat gesteld de rechtmatigheid van het besluit te controleren en de juistheid der redengeving vast te stellen. De beknoptheid der redengeving rechtvaardigt in die omstandigheden niet de nietigverklaring van de omstreden handeling.

23 Tenslotte heeft verzoeker in zijn memorie van repliek betoogd dat het besluit tot afwijzing en de redengeving van het besluit hem te laat zijn medegedeeld. Van de afwijzing zou hij pas nadat hij op antwoord had aangedrongen, vijftig dagen nadat de post aan een andere sollicitant was aangeboden, op de hoogte zijn gesteld.

24 Volgens het Parlement moet dit middel worden verworpen, omdat verzoeker zich er niet reeds in het introductief request van heeft bediend. De mededeling zou in ieder geval niet als te laat gedaan zijn te beschouwen en, mocht dit anders zijn, dan nog zou verzoeker daardoor niet worden bezwaard.

25 Ondanks de betreurenswaardige vertraging waarmede verzoeker van een en ander op de hoogte is gesteld en daargelaten de vraag of het middel te laat is opgeworpen, zij te dezen slechts herinnerd aan de uitspraken waarin het Hof heeft geoordeeld dat vertraagde mededeling van een individueel besluit aan betrokkene niet tot nietigverklaring van het besluit kan leiden, aangezien de mededeling aan het besluit posterieur is en derhalve de inhoud ervan niet kan beïnvloeden (men zie het arrest, op 29. 10. 1981 gewezen in de zaak 125/80, Arning t. Commissie, Jurispr. 1981, blz. 2539).

26 Nu alle middelen, door verzoeker tot staving van de door hem gevorderde nietigverklaring van het afwijzend besluit ingeroepen, ongegrond zijn gebleken, moet het verzoek om nietigverklaring worden afgewezen.

Het verzoek om nietigverklaring van de benoeming van een andere kandidaat

27 Verzoeker betoogt dat de voorwaarden waaronder de speciale aanwervingsprocedure van artikel 29, lid 2, van het Statuut kon worden ingeleid, in casu niet waren vervuld, zodat bedoelde benoeming zou moeten worden nietigverklaard.

28 Het Parlement acht verzoeker in dit verzoek niet ontvankelijk. Omdat hij zelf aan de voorwaarden voor benoeming niet voldeed, zou de benoeming van een ander hem niet kunnen bezwaren. Het verzoek zou bovendien ongegrond zijn, aangezien aan alle in artikel 29, lid 2, gestelde voorwaarden was voldaan.

29 Volgens vaste rechtspraak kan een ambtenaar krachtens de artikelen 90 en 91 van het Statuut tegen een besluit van het tot aanstelling bevoegd gezag alleen opkomen wanneer hij bij nietigverklaring van de omstreden handeling persoonlijk belang heeft (men zie het arrest, op 29. 10. 1975 gewezen in de zaken 81-88/74, Marenco en anderen t. Commissie, Jurispr. 1975, blz. 1247, alsook het arrest, op 30. 6. 1983 gewezen in de zaak 85/82, Schloh t. Raad, Jurispr. 1983, blz. 2105). Omdat alle door verzoeker tegen het besluit van het tot aanstelling bevoegd gezag tot afwijzing van zijn sollicitatie naar de vacante post ongegrond zijn gebleken, heeft verzoeker er geen rechtmatig belang bij de benoeming van een andere kandidaat op die post — waarop hij zelf geen aanspraak kon maken — nietig te zien verklaard. Verzoeker kan in zoverre niet in zijn verzoek worden ontvangen.

Kosten

30 Ofschoon verzoeker geheel in het ongelijk gesteld is, dienen bij de regeling der proceskosten de hiervoor weergegeven overwegingen betreffende de beknopte redengeving van het besluit van het tot aanstelling bevoegd gezag tot afwijzing van verzoekers sollicitatie, in aanmerking te worden genomen: eerst nadat het Parlement de door het Hof gestelde vragen had beantwoord, was het verzoeker mogelijk zich over de inhoud der redengeving ten volle een oordeel te vormen. In die omstandigheden kan het verzoeker niet worden aangerekend, dat hij zich voor controle van de rechtmatigheid der door het tot aanstelling bevoegd gezag genomen besluiten, tot het Hof van Justitie heeft gewend.

31 In casu dient derhalve toepassing te worden gegeven aan artikel 69, lid 3, van het Reglement voor de procesvoering, volgens hetwelk het Hof ook de in het gelijk gestelde partij kan veroordelen tot vergoeding van de proceskosten waarvoor de wederpartij zich door haar toedoen zag gesteld.

HET HOF VAN JUSTITIE (Tweede kamer),

uitspraak doende:

1. **Verwerpt het beroep;**

2. **Verstaat dat het Europees Parlement alle op het geding gevallen kosten, die van verzoeker daaronder begrepen, zal dragen.**

Bahlmann Pescatore Due

Uitgesproken ter openbare terechtzitting te Luxemburg op 30 mei 1984.

De griffier
voor deze
H. A. Rühl
Hoofdadministrateur

De president van de Tweede kamer
K. Bahlmann

CONCLUSIE VAN DE ADVOCAAT-GENERAAL C. O. LENZ VAN 12 APRIL 1984 [1]

Mijnheer de President,
mijne heren Rechters,

In het geding waarover ik mij thans heb uit te spreken, gaat het om de vervulling van de post van hoofdadministrateur (loopbaan A 5-4) op de afdeling Kasboekhouding van het Directoraat-generaal Administratie, personeel en financiën van het Europees Parlement.

A — De desbetreffende procedure werd ingeleid door de op 10 mei 1982 — overeenkomstig artikel 29, lid 1, a, van het Statuut — gedane aankondiging van vacature nr. 3599, waarin de aan de post verbonden taken als volgt worden omschreven:

1 — Vertaald uit het Duits.